

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Det er også blevet præciseret, at de forskellige myndigheder har forskellige muligheder for at gribe ind i sager som den, der danner baggrund for lovforslaget her. Hvis ikke de muligheder er udnyttet, sidder vi i en situation, som vi måske gør i dag i den konkrete sag.

Dernæst vil jeg sige, at ministeren gav udtryk for, at han i næste samling – jeg har forstået, at næste samling er efter sommerferien – vil fremkomme med nogle forslag til en stramning, der som det findes nødvendigt. Det må være svar nok.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Klaus Hækkerup som ordfører.

Klaus Hækkerup (S):

På sit pressemøde i mandags blev statsministeren spurgt om sin holdning til, at hr. Peter Brixtofte var vendt tilbage til Farum Kommune efter kort tids fravær.

Danmarks statsminister svarede: Det første, jeg gerne vil sige, er, at jeg synes, det ville være det rigtigste, om Brixtofte havde holdt fast i sin oprindelige beslutning om at søge og forblive på orlov i 3 måneder. Det næste jeg må slå fast er, at vi ikke er i besiddelse af juridiske eller andre midler, der er i stand til at ændre den beslutning, som Peter Brixtofte har truffet.

Op statsministeren tilføjer: Det tror jeg står klart for enhver, og altså, som et af Venstres udmærkede gruppemedlemmer, Birthe Rønn Hornbech, har udtrykt det, er Peter Brixtofte på lange strækninger uden for pædagogisk rækkevidde.

Der er altså tre ting, som Danmarks statsminister påpeger omkring situationen i Farum. For det første: At borgmesteren burde have holdt sig væk i 3 måneder. For det andet: At regeringen savner juridisk grundlag for at gribe ind. For det tredje: At man ikke kan snakke hr. Peter Brixtofte til fornuft.

Det ligger jo helt i tråd med det lovforslag, som vi her har fremsat. På alle tre punkter, hvor statsministeren har bekymringerne – hvor han udtrykker ønsker om ændringer, og hvor han føler, at regeringen ikke har de fornødne beføjelser – kommer der et lovforslag, der nu giver regeringen det, som statsministeren savner. Og så siger Venstre nej. Så siger regeringen nej. Det har jeg meget, meget vanskeligt ved at få til at hænge sammen.

Kl. 14.25

Lad os så se på de konkrete begrundelser, som regeringen bruger for at sige nej: Den første er virkningen. En minister bør ikke kunne fjerne en folkevalgt borgmester.

Javel. Det, vi taler om, er i første omgang en suspension, og hvis byrådet ikke ønsker, at den pågældende genindtræder, så en fjernelse.

Men lad mig gøre opmærksom på, at i henhold til grundlovens § 82 er der jo et over/underordningsforhold mellem staten og kommunerne. Danmark består ikke af 275 selvstændige stater, der er gået sammen i et statsforbund. Danmark er en enhedsstat. Vi har en regering, der med udgangspunkt i grundloven og med udgangspunkt i speciallovene bestemmer og regerer i det her land, og regeringen bør leve op til det ansvar.

Den anden indvending er betingelserne. Og så rejser indenrigsministeren en række bekymringer på regeringens vegne og siger: Hvad nu hvis han ikke er skyldig osv.?

Javel. Men det regelsæt, der lægges op til, og det regelsæt, der i stor, stor udstrækning har været brugt inden for den kommunale administration, som jo er en del af forvaltningsretten, er det, der gælder for tjenestemænd. Det er det, der er udgangspunktet her, og det er selvfølgelig også det, der er udgangspunktet for det her lovforslag. Derfor bør det også være det, der er svaret på det område.

Så siger regeringen, at gældende lovgivning foreskriver, at borgmesteren skal udlevere begærede oplysninger, og at kommunalbestyrelsen kan fastlægge almindelige retningslinjer for borgmesteren.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke er bekendt med, at en kommunalbestyrelse i et eller andet omfang kan fastsætte regler for borgmesterens udøvelse af sin virksomhed, når vi ser bort fra § 66 i styrelsesloven. Jeg vil godt vende tilbage til under udvalgsbehandlingen af det her, hvad der ligger i det.

Men så siger regeringen: Vi kan jo bare bruge § 66 i styrelsesloven. Kommunalbestyrelsen kan bruge § 66, hvorefter man kan sætte en borgmester fra bestillingen, hvis han vægrer sig ved at udføre beslutningerne.

Men det er der jo ikke tale om her. Jeg har ikke hørt hr. Peter Brixtofte på noget tidspunkt sige: Det vil jeg ikke. Jeg har kunnet observere, at han ikke har gjort det, og at han ikke har svaret tilsynsrådet. Det har været i en uendelighed og er trukket i langdrag med at få svaret tilsyns-